

Log in : rajvirajdainik.com.np यस अंक भित्र : २ पृष्ठमा : विपद् र हात्रो विप्रीएको. ३ पृष्ठमा : सडकमार्गमा समस्या हुँदा हवाई ... ३ पृष्ठमा पाकिस्तान र अफगानिस्तानमा ...

उद्योग व्यवसाय धरासायी भयो : उद्योगि व्यवसायी

दैनिक समाचारदाता राजविराज, १७ असोज ।

सप्तरीको उद्योग व्यवसाय धरासायी बन्न लागेको भन्दै उद्योगि व्यवसायीहरूले गुनासो गरेका छन् ।

उद्योग बाणिज्य संघ सप्तरीद्वारा विहीवार आयोजित दशैं, तिहार, छठ र नेपाल सम्वत १९४५ को शुभकामना आदान प्रदान कार्यक्रममा उनीहरूले यस्तो गुनासो गरेका हुन् ।

आर्थिक मन्दी, बैंकको व्याज, कच्चा पदार्थको अभाव, अव्यवहारिक मौद्रिक र कर नीति तथा विटौरी, ब्लक र स्थानीय मार्गको मापदण्ड लगायत विभिन्न जग्गा रोकका र फुकुवामा रोक लगायतका कारणले उद्योगी व्यवसाय धरापमा पर्दै गएको गुनासो गरेका हुन् ।

कार्यक्रममा उद्योग बाणिज्य महासंघका केन्द्रिय सदस्य अरुण प्रधानले राजविराज नगरपालिकामा मात्रै ६८ विगहा जती विटौरी जग्गामा पुस्तौदेखी बसोवास गर्दै आएका करिब ४ हजार ७ सय परिवार अभै लालपूजा पाउन नसक्दा समस्यामा परेका बेला बैंक र वित्तिय संस्थामा सो जग्गा धितो राखी ऋण कर्जा पाउन नसकेको बताए ।

उनले विटौरी, ब्लक र स्थानीय मार्ग मापदण्ड

लगायतका जग्गा रोकका, फुकुवा र नक्शा पासमा वर्षौदेखी रोक लगाइएका कारण त्यस्ता जग्गामा बसोवास गर्ने र व्यापार, व्यवसाय संचालन गर्ने व्यवसायीहरू मारमा परेको उल्लेख गरे ।

उनले संकट परेको बेला कुनै कुनै व्यक्तिले उद्योगि व्यवसायीसँग सापटी लिने र पछिगएर पैसा पचाउने नियतले अहिले आएर प्रहरी प्रशासनमा मिटरब्याजीको नाममा निवेदन दिएर फसाउन खोजेको भन्दै यसतर्फ पनि गम्भिरतापूर्वक ध्यान दिइनु पर्ने प्रमुख जिल्ला अधिकारी मेख बहादुर मंग्रातीको ध्यानाकर्षण गराए ।

सोही कार्यक्रममा उद्योग बाणिज्य संघ सप्तरीका अध्यक्ष लालु प्रसाद अग्रवालले बैंकको व्याज, कच्चा पदार्थको अभाव, जिर्ण वाटोघाटो, अव्यवहारीक कर लगायतका कारणले यहाँका उद्योगि व्यवसायीहरू घरवार बेचेर पलायन हुन थालेको बताए । उनले उद्योग व्यवसाय नचल्दा एकातिर बजारमा एकपछि अर्को पसलहरू बन्द हुन थालेको र अर्कोतिर अव्यवहारीक कर, बजार अनुगमनको नाउँमा व्यापारीलाई कारोबारमै असर पर्नेगरी ठूलो रकम जरिवाना तिनुपरेको बताए ।

उनले व्यापार व्यवसाय चौपट बन्दै गएको बेला

बाढीपहिरामा परी हालसम्म दुई सय ३३ जनाको मृत्यु

काठमाडौं, १७ असोज (रासस) । हालैको बाढीपहिरामा परी २३३ जनाको मृत्यु भएको छ भने २२ जना बेपत्ता छन् । अन्य १६९ जना घाइते भएका छन् ।

गृह मन्त्रालयका प्रवक्ता ऋषिराम तिवारीका अनुसार हालसम्म बाढीपहिरो प्रभावित

क्षेत्रबाट १७ हजार १२० जनाको उद्धार गरिएको छ । सरकारले उद्धार र सहायता परिचालनलाई उच्च प्राथमिकता दिएको तथा अवरुद्ध राजमार्ग मर्मतसम्हार गरी यातायातका साधन सञ्चालन गर्न अथक प्रयास गरिरहेको छ ।

दिन थालेपछि यहाँका उद्योगि व्यवसायी गम्भिर समस्यामा परेको बताए ।

कार्यक्रममा संघका महासचिव अमृत संचेती, नागरिक समाजका अध्यक्ष थानसिंह भन्साली, नेपाल पत्रकार महासंघ सप्तरीका अध्यक्ष श्रवणकुमार देव लगायतले शुभकामनासहित उद्योगि व्यवसायीहरूको समस्या समाधानका लागि सरकारको ध्यानाकर्षण गराएका थिए ।

प्रमुख जिल्ला अधिकारी मंग्रातीले उद्योगि व्यवसायीहरूको समस्या समाधानका लागि आफूले सक्दो पहल गर्ने प्रतिबद्धता जनाएका थिए ।

सप्तरीका विभिन्न स्थानलाई पर्यटकीय तथा पर्यटकीय करिडोरको रुपमा विकास गर्न मन्त्री लेखीद्वारा ध्यानाकर्षण

दैनिक समाचारदाता राजविराज, १७ असोज ।

मधेश प्रदेशका गृह, सञ्चार तथा कानून मन्त्री राजकुमार लेखिले सप्तरी जिल्लाको विभिन्न स्थानलाई पर्यटकीय स्थलको रुपमा तथा पर्यटकीय करिडोरमा राख्न प्रदेश नीति तथा योजना आयोगका उपाध्यक्ष डा. सोहनप्रसाद साहलाई ध्यानाकर्षण पत्र बुझाएका छन् ।

मन्त्री लेखिले मधेश प्रदेशमा पर्ने एक मात्र बन्यजन्तु आरक्षमा गत वर्ष नेपाल सरकारले पर्यटन सँगै जैविक विविधता संरक्षणमा सहयोग पुग्ने उद्देश्यले दुई वटा संकटापन्न एक सिङ्गे गैडा चितवन राष्ट्रिय निकुञ्जबाट स्थानान्तरण गरि ल्याएको र मधेश प्रदेश सरकारको नीति तथा योजना आयोगले समेत पञ्च वर्षिय कार्य योजना तयार भई स्वीकृत हुने क्रममा रहेको

हुदा कोसि टप्पु आरक्षको सप्तकोसी नगरपालिका फत्तेपुर, सिद्धपुर, सखवोनी, बनगामा, बोचही, ओद्राहा, कमलपुर, जमुवा, पिप्रा, पथरी, बरमभिया, भारदह, हनुमाननगर लगायत करिब २५ किलोमीटर क्षेत्रको रुपमा विकाश गर्न भन्दै आयोगका

उपाध्यक्ष डा. साहलाई ध्यानाकर्षण पत्र बुझाएका हुन् । यस्तै सोही पत्रमार्फत उक्त पर्यटकीय करिडोरमा नेपालकै सबै भन्दा पुरानो र ऐतिहासिक नहर चन्द्र नहर, कोशी ब्यारेज, बराह क्षेत्र मन्दिर, चतराधाम, कोशी चतरा पुल, मयुर निखाता, कोशी मेला, प्रसिद्

गोरराजा मन्दिर, भजनेश्वर, ऐतिहासिक विरासत बोकेको कंकालिनी तथा छिन्नमस्ता मन्दिर लगायत अग्नीसाइर, कृष्णासवरन देवस्थल एवम कजलादह, लोहजरा दह र कमल दहलाई समेत पर्यटकीय करिडोरमा राख्न ध्यानाकर्षण गराएका छन् ।

विपद्बाट बचौ र बचाऔं

विपद् आकस्मिकरुपमा आउने हुँदा:

- विपद्बाट बच्न आवश्यक पूर्वतयारी गरौं,
- समुदाय तथा छरछिमेकमा आवश्यक समन्वय गरौं,
- प्रहरी, दमकल, एम्बुलेन्सलगायत अत्यावश्यक निकायको सम्पर्क नम्बर राखौं,
- विपद् आईहालेमा नआत्तौं,
- बालबालिका, वृद्धवृद्धालगायत वढी जोखिममा रहेका वर्गको उचित ख्याल राखौं,
- विपत्तिमा परेकालाई उद्धार र पुनर्स्थापनामा सहयोग गरौं,
- विपद्सम्बन्धी सचेतना फैलाऔं,
- विपद्बाट हुने जनधनको क्षति न्यूनीकरण गरौं ।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

सम्पादकीय

मौसम अनुसारको पूर्वतयारी आवश्यक

अबको एक महिना विभिन्न चाड पर्वको माहौल छ। चाडपर्वको माहौलसँग सँगै मौसम पनि परिवर्तन हुनेछ। अबको केही दिनमै चिसो मौसमको आवागमन हुनेछ। तर, अहिले पनि वर्षा हुने अनुमानका साथै प्राकृतिक विपद् आउने सम्भावना समेत उत्तिकै रहेको छ। केही दिनअघि मात्र गएको विपद् (बाढी, पहिरो) ले मुलुकलाई नै अस्तव्यस्त पारिदिएको छ। सो विपद्बाट अबको भौतिक क्षति हुनुका साथै सयौं मानिसको मृत्यु भएको छ।

यस्ता विपद्का लागि पूर्वतयारी आवश्यक हुन्छ। पूर्वतयारी पनि गरियो तर, त्यसबाट क्षति न्युनिकरण हुनसकेन। यस्तै अहिले चिसो मौसमको आवागमन भइसकेको छ। विगतका वर्षहरूमा चिसो मौसमका कारण अत्याधिक कष्टर जिवन बिताउनु परेको कसैसामु लुकेको छैन। खासगरी गरीब तथा विपन्न यस मौसममा बढी मारमा पर्ने गरेका छन्। वृद्धवृद्धा तथा बालबालिकालाई यस मौसमले बढी कष्ट पुऱ्याइरहेको हुन्छ।

जसरी बाढी, पहिरोबाट मुलुकलाई ठूलै क्षति पुऱ्याएको त्यसलाई मध्यनजर गर्दै चिसोबाट जोगिन पूर्वतयारी पनि उत्तिकै आवश्यक छ। तसर्थ यसका लागि विभिन्न निकायले पूर्वतयारीका साथै क्षति न्युनिकरणका लागि अहिलेदेखि नै पहल थाल्नु जरुरी छ।

विपद् र हाम्रो बिग्रिएको बानी

श्रीरामसिंह बस्नेत

काठमाडौं, १७ असोज (रासस)।

हरेक वर्षा ऋतुमा मनसुन आउँछ, भारी वर्षा हुन्छ, बाढीपहिरो डुवानले सताउँछ, अनाहकमा जनधनको क्षति हुन्छ, दुई/चार दिन मिडियामा कोकोहोलो मच्चाइन्छ, अनि विस्तारै हामी त्यस विपद्लाई विसिन्धौं र अर्को विपद्को मौन प्रतीक्षा गर्न थाल्छौं। तर एक पटकको विपद्बाट पाठ सिक्ने अर्को विपद्मा क्षति न्यूनीकरण गर्ने सद्बुद्धि हामीलाई अहिलेसम्म आएको छैन, तथ्यले यही बताउँछ। यदि २०५० सालको भिषण बाढी, पहिरोबाट पाठ सिक्ने त्यस्तो विपद्सँग सामना गर्ने क्षमता वृद्धि गरिंदो हो त यो दसैको मुखमा यति ठूलो वियोग देशले खप्न पर्ने थिएन। गत साताको परिदृष्यले मनसुनी विपद् व्यवस्थापनमा हामी २०५० सालमा जहाँ थियौं अहिले पनि त्यहीँ नै रहेछौं भन्ने स्पष्ट हुन्छ। अझ अगाडिको मनसुनी विपद्लाई सम्झने हो भने २०११ सालको दसैताकाको वितण्डालाई सम्झनुपर्ने हुन्छ। त्यतिवेला काठमाडौं उपत्यकाभित्र मात्र करिब ३०० जनाले ज्यान गुमाएका थिए भने देशभरमा गरी करिब एक हजार जनाले। के त्यो क्षतिको संस्थागत सम्भन्ना राज्यसँग छ? ३० वर्षअघिको बाढीपहिरोको त सम्भन्ना राज्यसँग छैन भने ७० वर्ष अघिको के होस्।

विपद् व्यवस्थापनको सन्दर्भमा हामी हरेक पटक मुख्यतः दुई वटा कुरामा चुक्ने गरेका छौं- एउटा विपद् आउनुभन्दा अघिको पूर्वतयारीमा र अर्को विपद्को बेलामा हुनुपर्ने चुस्त र प्रभावकारी अन्तरनिकाय समन्वयमा। अहिलेसम्म विपद्का कारण हामीले जति जनधन गुमाएका छौं मुख्यत यही दुई कमजोरीका कारण गुमाएका छौं। मनसुनी विपद् मात्र होइन, भूकम्पमा पनि त्यही देखिएको छ। २०४५ को भूकम्पबाट पाठ सिक्नेको भए २०७२ को गोरखा भूकम्पमा त्यति धेरै क्षति ब्यहोर्नुपर्ने थिएन, अनि गोरखा भूकम्पबाट राम्रैसित पाठ सिक्ने त्यसअनुसार काम गरेको भए जाजरकोट भूकम्पमा अवश्य पनि जनधनको क्षति धेरै घटाउन सकिने थियो। तर वित्तको घटनाबाट पाठ सिक्ने सुधिने सायद हाम्रो संस्कार नै छैन। नत्र हरेक वर्ष पीडा, वियोग र क्षतिको चक्र घुमिरहेको टुलुटुलु हेरिरहनु पर्ने थिएन।

गर्ने पर्ने काम

विपद् व्यवस्थापन एक जटिल र चुनौतीपूर्ण काम त हुँदै हो तर यसले नवसिर्जनालाई अवसर पनि दिन्छ, भन्ने यथार्थ विसंनु हुँदैन। विपद् त आउँछ नै, त्यसलाई रोक्न, छेक्न सकिँदैन तर त्यसबाट हुने जनधनको क्षतिलाई भने रोक्न वा न्यूनीकरण गर्न सकिन्छ, विपद्को चुरो कुरो बुझ्नेका देशहरूले त्यसै गर्ने गरेका छन्। विपद्का सन्दर्भमा गर्नु पर्ने मुख्य काम वा लक्ष्य मानवीय क्षति हुन नदिनु हो। मानिसको जीवन यति अमूल्य हुन्छ, जसको क्षतिपूर्ति असम्भव हुन्छ। तसर्थ जुनसुकै

विपद्मा पनि मानिसलाई जोगाउने पहिलो रणनीति हुनुपर्छ। यसमा बजेट छैन, साधन छैन, जनशक्ति छैन, आदेश छैन भन्ने जस्ता कुरा अक्षमताका प्रमाण मात्र हुन्।

यदि हामीकहाँ राज्य संयन्त्रले मानिस जोगाउने रणनीतिलाई उच्च प्राथमिकतामा राखेको भए नखुमा चार घण्टासम्म मानिसहरूले ज्यान बचाई माग्न गुहार गर्दा पनि निरिह भएर बस्नुपर्ने थिएन। एक साधारण व्यक्तिले आँट गरेर दुई जनाको ज्यान बचाउन सकेका थिए। जब कुनै विपद् आइलाग्छ त्यसपछि हामी कहाँ अनेकौं तहका बैठक बस्छन्। ती बैठकले निर्देशन दिने निर्णय गर्दछन्, जसको कुनै तुक छैन। त्यस्ता बैठक विपद् पूर्वतयारीको चरणमा बस्नु पर्छ, विपद्ले घेरी सकेपछि हैन। हाम्रो समाजमा एउटा आहान प्रचलित छ 'माभीहरूले सल्लाह गर्दागर्दै सात गाउँ डुब्यो' भन्ने। व्यवहारमा हाम्रो चलन ट्याक्के त्यस्तै हुने गरेको छ। तसर्थ बाढी, पहिरो, डुवान, शीतलहर, आगलागीजस्ता मौसमजन्य विपद् सुरु हुनुभन्दा पहिले नै सम्बन्धित निकाय, संघसंस्था आदिको बैठक बसी रणनीति तय गरेर कार्यन्वयन गर्नु पर्दछ।

विपद् व्यवस्थापनका लागि सम्बन्धित प्राविधिक विज्ञहरूको सल्लाह र सहयोग लिनुपर्छ, प्रशासनिक कर्मचारीहरूका भरमा मात्र विपद् व्यवस्थापन गर्न खोजियो भने अहिले जे भएको हो त्यस्तै भइरहने छ। स्थानीय निकाय हाम्रो देशको सबैभन्दा महत्वपूर्ण र जनतासँग सौभै सम्बन्ध भएको निकाय हो। विपद् व्यवस्थापनको सन्दर्भमा स्थानीय निकायहरूलाई साधनसम्पन्न बनाउन अति जरुरी छ। यसका लागि प्रत्येक नगरपालिका र गाउँपालिकाले आफ्नो हरेक वडामा विपद् व्यवस्थापन कार्यदल गठन गरी विपद् स्वयमसेवकहरू तयार गर्नुपर्दछ। विपद् पूर्वतयारी, विपद् भइरहँदा र विपदपश्चात त्यो जनशक्तिलाई स्रोत साधनसहित पूर्ण क्षमतामा परिचालन गर्न सकिँयो भने समुदाय धेरै हदमा सुरक्षित हुन्छ। विपद्मा सेना र प्रहरीको मात्र मुख ताक्दा धेरै क्षति भइसक्यो।

विपद्मा अहिलेसम्म हामीले मार खाएको समन्वयको अभावले हो। एउटा निकाय र अर्को निकायबीच जुन सौहार्द सम्बन्ध र समन्वय हुनुपर्ने हो त्यो हामी कहाँ पटककै छैन। यसपालि पनि मौसम पूर्वानुमान महाशाखाले बेलैमा गरेको भविष्यवाणीलाई अरु निकायले गम्भीरतापूर्वक लिएर आवश्यक निर्णय गरेको भए राजमार्गमा भएको त्यो वियोग र विजोग टार्न सकिने थियो। नेपालमा निकाय र पदाधिकारीहरू भने धेरै छन् तर तिनको प्रभावकारिताको टिठलाग्दो हालत भने वित्तका घटनाक्रमहरूले पटकपटक देखाएका छन्। जहाँसम्म यसपटक काठमाडौं उपत्यकामा

बाढीको वितण्डाको सवाल छ, त्यसमा नदी, खोलानालाको हैन मानिसकै दोष छ।

उपत्यकाभित्र बागमती, विष्णुमती, धोबीखोलालगायतका जति पनि खोलानाला छन् तिनको मूल स्रोत सुन्दरजीजल माथि छन्। त्यस क्षेत्रमा मनसुनको अबाधभर गम्भीर निगरानी गरेर पूर्वसूचना प्रणाली लागू गरेर मुहान क्षेत्रमा पानीको परिमाण सामान्यभन्दा बढी हुने वित्तिकै सार्वजनिक सूचना जारी गर्ने गरेमा बाढी शहरी इलाकामा प्रवेश गर्नुभन्दा अगावै मानिसहरूलाई सजिलै सुरक्षित स्थानमा सार्न सकिन्छ। अहिले हातहातमा मोबाइल, एफएम, अनलाइन, सामाजिक सञ्जाल आदि आमसञ्चार माध्यमहरू सक्रिय भएकाले तत्काल आमसञ्चार र साइबरगायतका माध्यमबाट सूचना प्रसारण गरी मानिसहरूलाई सुरक्षित स्थानमा पठाउन कुनै समस्या छैन। तर त्यस्तो सुरक्षित स्थान भनेको कहाँ हो? त्यहाँ छिटो कसरी पुग्न सकिन्छ भन्नेबारे चाहिँ पूर्व तयारीकै बेलामा निक्यौल हुनुपर्छ।

विपद्सँग सामना गर्न सेना, प्रहरी मात्र हैन नगर प्रहरी, राष्ट्रिय सेवा दल, स्काउट, कलेजका विद्यार्थी सङ्गठन, राजनीतिक पार्टीका युवा दस्ता, स्थानीय सामाजिक तथा गैरसरकारी संस्थाका स्वयमसेवक आदिलाई तालिम र अत्यावश्यक साधनहरू दिएर सक्षम बनाउनुपर्छ। यस्तो काममा बजेट छैन भनेर पन्छिनु हुँदैन। किनकी अहिले एक लाख खर्च गर्न बजेट छैन भनेर पन्छिएको कारण पछि एक करोडभन्दा बढीको क्षति व्यहोर्न पर्ने स्थिति आउन सक्छ। विपद्सँग सामना गर्ने राष्ट्रिय क्षमताको विकास गर्नु अति जरुरी छ। अहिले हामी कहाँ यस किसिमको क्षमता शून्यप्रायः छ। त्यसैले सेना र प्रहरीलाई थेंगे नसक्ने दबाव पर्न गएको छ। सेना, प्रहरीसँग पनि विपद्सम्बन्धी पर्याप्त साधन, स्रोत छैनन्।

जसरी पनि जनधनको सुरक्षा गर्ने वृहद् राष्ट्रिय अभिष्ट पूरा गर्न राज्यले परिस्थितिअनुसार अप्रिय निर्णय लिन र त्यसलाई कार्यन्वयन समेत गर्न खुट्टा कमाउनु हुँदैन। लोकप्रिय बन्ने लालचमा वा कुनै दबाव समूह, स्वार्थ समूहको मोलाहिजामा परेर जनधन जोगाउने आफ्नो मूल दायित्वबाट विमुख भएमा पछि ठूलो मूल्य चुकाउनु पर्नेहुन्छ। जस्तै मौसम प्रतिकूल भएर भारी वर्षा हुने स्थितिमा ठीक अवस्थामा नरहेका मार्गहरूमा जोखिमपूर्ण यात्रा गर्न प्रतिबन्ध लगाउन सक्नुपर्दछ। यसमा यातायात व्यवसायीको दबावमा आएर त्यस्तो निर्णय लिन नसकेमा जनधनको ठूलो क्षति व्यहोर्नुपर्ने हुन्छ। अहिले पनि दशै अगाडि देशका धेरै भूभागमा सुरक्षित आवजजावत गर्न सकिने सडकको अवस्था छैन। अझै मनसुन पनि बाँकी नै छ। यस्तोमा राज्यले 'यसपालिको दशै जो जहाँ छौं त्यहीँ बसेर मनाऔं, मौसम र वाटोको अवस्था सुधार भएपछि

तिहार भने घर गएर मनाउँला' भनेर सार्वजनिक सूचना जारी गर्न र त्यसलाई कडाइका साथ लागू गर्न सक्नुपर्छ। त्यति गर्न नसके पनि कम्तीमा पनि जोखिमपूर्ण अवस्थामा रहेका मार्गहरूमा रात्रि आवागमन पूर्णतया निषेध गर्न सकिन्छ। दशै हरेक वर्ष आउँछ तर मानिसको जिन्दगी फर्केर आउँदैन।

गर्ने नहुने काम

अक्सर कुनै विपद् परेको घटनास्थलमा सर्वसाधारणले 'खै सरकार नै आएन, राज्यको उपस्थिति नै छैन' भनेर गुनासो गरेको देखिन्छ। वास्तवमा यो ठीक होइन। घटनास्थलमा तत्कालै प्रधानमन्त्री वा कुनै मन्त्री गएर समस्याको समाधान हुँदैन, बरु भिआइपीको स्वागत, सत्कार, तामझाम, तस्विर खिच्ने आदि कामले उद्धार कार्यमा नराम्रो असर पर्दछ। कुनै भिआइपी नपुग्दैमा सरकार नपुगेको भन्ने हुँदैन। नीति, नियम र पद्धतिले काम गरेको हुनुपर्छ, पदाधिकारीको भौतिक उपस्थितिले होइन। त्यसैले त्यस्तो बेलामा नागरिकले मन्त्री खोज्ने होइन, प्रभावकारी काम खोज्ने हो। प्रधानमन्त्री वा सम्बन्धित मन्त्रीहरूले आफ्नो संयन्त्रबाट निगरानी गर्नुपर्दछ। हामी कहाँ 'उद्धार' शब्द गलत अर्थमा प्रयोग भइरहेको पाइन्छ। उद्धार भनेको कुनै विपद्मा परेको मानिसलाई सकुशल त्यस विपद्बाट मुक्त गर्नु वा ज्यान बचाउनु हो। तर यहाँ भग्नावशेष वा पहिरोमा पुरिएर ज्यान गुमाएको मानिसको लास निकाल्ने कार्यलाई समेत उद्धार भन्ने गरेको पाइन्छ, त्यो गलत हो। उद्धार जीवित मानिसको मात्र हुन्छ।

विपद्को संवेदनशील अवस्थामा पनि नाजायज फाइदा उठाउने अत्यन्तै अमानवीय र लुब्ध चरित्र हाम्रा कतिपय व्यापारी र व्यवसायीहरूमा पाइन्छ। त्यो एकदमै निन्दनीय र दण्डनीय प्रवृत्ति हो। यसपालि पनि अविरोध वर्षाले राजमार्ग अवरुद्ध भएको मौका छोपी विमान सेवा कम्पनीहरूले समेत बाध्यतामा परेका यात्रुहरूसँग तेब्बर भाडा असुलेको गुनासो व्यापक रूपमा आयो। यस्ता विषयमा सरकार गम्भीर हुनुपर्छ। यस सन्दर्भमा ९० सालको महाभूकम्पपछि खाद्यान्नको भाउ नबढाई यथावत् राख्न नमान्ने साहुमहाजनलाई तत्कालीन प्रधानमन्त्री जुद्धशम्शेरले दिएको जवाफ चर्चित मानिन्छ। समयमै प्रभावकारी पूर्वतयारी गर्न नसक्दा गत साता दुई दिनको अविरोध वर्षामै नेपालको विपद्सँग सामना गर्न सक्ने क्षमता उदाङ्ग भएको छ। अब करिब तीन महिनापछि विशेषगरी तराई भेगमा आउने शीतलहरबाट यसपालि एक जना मानिसले पनि जीवन गुमाउनु नपर्ने सुनिश्चित गर्न के तीन तहका सरकार र सबै सम्बन्धित पक्ष तयार छन्तर त? (लेखक राससका पूर्व महाप्रबन्धक तथा 'विपत् पत्रकारिता' पुस्तकका सह-लेखक हुनुहुन्छ)

डा. ललन प्रसाद राणियार

Dr. Lalan Prasad Rauniyar

MBBS (BPKIHS) Dharan, MD Paediatrics (BPKIHS) Dharan, NMC Reg. No. : 13338

कन्सलटेन्ट बाल रोग विशेषज्ञ

डा. सरोज कुमार साह

Dr. Saroj Kumar Sah

MBBS, MS Orthopaedics (BPKIHS) Dharan Fellowship in Hand Surgery (CMC Vellore) NMC Reg. No. : 13288

हाड जोर्नी, नशा तथा बाथ रोग विशेषज्ञ

डा. जयन्ती यादव

Dr. Jayanti Yadav

M.B.B.S. MD (Obstetrician and Gynaecologist)

हाल कार्यरत गजेन्द्र नारायण सिंह अस्पताल राजविराज NMC Reg No. : 15312

बरिष्ठ स्त्री तथा प्रसूती रोग विशेषज्ञ

सम्पर्क : कृताञ्जली स्वास्थ्य क्लिनिक, राजविराज

Mo. No : 9842830252, 9804605569

बाढीपहिरो र डुबान प्रभावित १७ हजार भन्दा बढीको उद्धार : गृह मन्त्रालय

काठमाडौं १७ असोज (रासस) । बाढीपहिरो र डुबानलगायत प्राकृतिक विपद्मा परेका १७ हजार १२० जनाको सकुशल उद्धार गरिएको छ । विपद्मा खोज उद्धारमा खटिएको नेपाली सेना, सशस्त्र प्रहरी बल, नेपाल प्रहरी र स्वयम्सेवकबाट विहीबार विहानसम्म १७ हजार भन्दा बढीको उद्धार गरिएको गृह मन्त्रालयका प्रवक्ता सहसचिव ऋषिराम तिवारीले जानकारी दिनुभयो ।

उहाँले विपद्मा परी बेपत्ता परेका २२ जनाको खोजी जारी रहेको जानकारी दिँदै विपद्का घटनामा घाइते भएका १६९ जनाको विभिन्न अस्पतालहरूमा निःशुल्क उपचारको प्रबन्ध गरिएको बताउनुभयो । "घाइतेमध्ये अधिकांश घर फर्किसक्नु पनि भएको छ ।" प्रवक्ता तिवारीले भन्नुभयो- "विपद्का बेला अतिप्रभावित क्षेत्रमा सुरक्षाकर्मीद्वारा घटनास्थलमै स्वास्थ्य शिविर र तत्कालको राहत सामग्री वितरण गरिएको थियो ।" गृह मन्त्रालयका अनुसार हालसम्म काठमाडौं उपत्यकाबाट दुई हजार १५८, कोशी प्रदेशबाट ९० जना, मधेश प्रदेशबाट ३५, सबैभन्दा बढी बागमती प्रदेशबाट १३ हजार ६४० जनाको उद्धार गरिएको छ ।

"प्रभावित जिल्लाबाट नेपाली सेनाको हेलिकप्टरबाट पनि बिरामी, घाइते, बालबालिका, ज्येष्ठ नागरिकहरूलाई प्राथमिकतामा राखेर यो अवधिमा उद्धारकार्य गरियो", उहाँले भन्नुभयो "खोज तथा उद्धारको काम अन्तिम चरणमा पुग्नुका साथै बेपत्ताको खोजी तीव्र रूपमा भइरहेको छ ।"

त्यसैगरी गृहमन्त्री रमेश

लेखकले खोज, उद्धार तथा राहत वितरणका साथै अवरुद्ध राजमार्ग खुलाउन सरोकारवाल निकाय एवं मन्त्रालयसित समन्वय गरिरहनुभएको छ । उहाँले प्रभावित जिल्लाका प्रमुख जिल्ला अधिकारीहरूलाई उद्धार, राहत वितरण र घाइतेहरूको स्वास्थ्य उपचारमा विशेष ध्यान दिन निर्देशन दिनुभएको छ । गृहमन्त्री लेखकले राजमार्ग सुचारु गर्न सहजीकरण, यात्रुहरूको सहज र सुरक्षित यात्रा गर्ने लगायतका विषयमा यातायात व्यवसायीहरूसित पनि छलफल गर्नुभएको थियो ।

त्यस्तै काठमाडौं, ललितपुर, भक्तपुर, धादिङ, सिन्धुलीलगायतका जिल्लामा विपद्मा मृत्यु भएका मृतकका परिवारलाई आर्थिक सहायताबापत राहत रकम उपलब्ध गराउनुका साथै घर भत्काएका परिवारलाई राहत रकम वितरण सुरु गरिएको छ । भने प्रभावित जिल्लामा विभिन्न दातृ निकाय र दाताहरूबाट पनि राहत सामग्री जिल्ला विपद् व्यवस्थापन समितिलाई उपलब्ध भइरहेको छ ।

सहसचिवको नेतृत्वमा कार्यदल गठन गरी गृह मन्त्रालयले प्रभावित आठ जिल्लामा आवश्यक, समन्वय सहकार्य र विपद्मा परेका नागरिकहरूको सहजीकरणका लागि कार्यदल खटाएको छ । कार्यदललाई प्रभावितहरूको तत्काल उद्धार तथा राहत कार्यमा समन्वय र सहजीकरण, मानवीय र भौतिक क्षेत्रको संक्षिप्त विवरण तयारी गरी तत्काल गर्नुपर्ने कार्यका सम्बन्धमा सुझाव दिने लगायतका कार्यदेश दिइएको छ ।

पेट्रोलियम पाइपलाइन निर्माणसम्बन्धी सम्झौतामा हस्ताक्षर

काठमाडौं, १७ असोज (रासस) । नेपाल र भारतबीच दुई महत्वपूर्ण पेट्रोलियम पाइपलाइन निर्माणसम्बन्धी द्विपक्षीय सम्झौतामा हस्ताक्षर भएको छ ।

विहीबार यहाँ आयोजित समारोहमा नेपाल आयल निगमका कार्यकारी निर्देशक डा चण्डिकाप्रसाद भट्ट र इण्डियन आयल कर्पोरेसन लिमिटेडका निर्देशक सेन्थल कुमारले सम्झौतामा हस्ताक्षर गर्नुभयो ।

सो अवसरमा भारतीय पेट्रोलियम तथा नेचुरल ग्यास मन्त्रालयका सचिव पङ्कज जैन तथा इण्डियन आयल कर्पोरेसनका अध्यक्ष भिसतिस कुमारको उपस्थिति रहेको नेपाल निगमले जनाएको छ ।

सम्झौता अनुसार भारतको सिलिगुडीबाट नेपालको भोपास्थित चारआलीसम्म ५०

किलोमिटर लामो पेट्रोलियम पाइपलाइन निर्माण हुनेछ । साथै चारआलीमा १८ हजार नौ सय किलोलिटर क्षमताको 'स्मार्ट गिर्नाफल्ड टर्मिनल' निर्माण हुनेछ ।

यस्तै, अमलेखगञ्जबाट चिवनको लोथरसम्म ६२ किमी लामो पेट्रोलियम पाइपलाइन परियोजना पनि भारत सरकारको अनुदानमा निर्माण हुने जनाइएको छ ।

लोथरमा ९१ हजार नौ सय किलोलिटर क्षमताको स्मार्ट गिर्नाफल्ड टर्मिनल भारत सरकारको प्राविधिक सहयोगमा नेपाल आयल निगमले निर्माण गर्नेछ । ती आयोजनाको कुल लागत रु १५ अर्ब बराबर रहेको निगमले जनाएको छ ।

तत्कालीन प्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहाल 'पुष्प' को भारत भ्रमणका क्रममा ती आयोजना अगाडि बढाउने सहमति भएको थियो ।

हादिक मंगलमय शुभकामना

२०८१ सालको विजयादशमी, दिपावली एवं छठ पर्वको पुनित अवसरमा सुस्वास्थ्य, दिर्घायु, शान्ति र अमनचयनको कामना गर्दै सम्पूर्ण शेयर सदस्य, कर्मचारी, नगरवासी, जिल्लावासी एवं देशवासीमा हार्दिक मंगलमय शुभकामना न्यक्त गर्दछौं ।

मुपेन्द्र प्रसाद यादव
अध्यक्ष तथा
समाज सुधार बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.
संचालक समिति परिवार
राजविराज ८, सप्तरी

हादिक मंगलमय शुभकामना

२०८१ सालको विजयादशमी, दिपावली एवं छठ पर्वको पुनित अवसरमा सुस्वास्थ्य, दिर्घायु, शान्ति र अमनचयनको कामना गर्दै सम्पूर्ण शेयर सदस्य, कर्मचारी, गाउँवासी, जिल्लावासी एवं देशवासीमा हार्दिक मंगलमय शुभकामना न्यक्त गर्दछौं ।

विश्वनाथ मण्डल
अध्यक्ष
तथा
जन ज्योति कृषि सहकारी संस्था लिमिटेड
संचालक समिति परिवार
राजविराज ८, मलेठ, सप्तरी

हादिक मंगलमय शुभकामना

२०८१ सालको विजयादशमीको पुनित अवसरमा सुस्वास्थ्य, दिर्घायु, शान्ति र अमनचयनको कामना गर्दै सम्पूर्ण ग्राहक, कर्मचारी, शेयर सदस्य, पदाधिकारी एवं जिल्लावासीमा हार्दिक मंगलमय शुभकामना न्यक्त गर्दछौं ।

सचिन्द्र दास
अध्यक्ष तथा
जनमूखी बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्था लि.
राजविराज ४, सप्तरी, परिवार

हादिक मंगलमय शुभकामना

२०८१ सालको विजयादशमीको पुनित अवसरमा सुस्वास्थ्य, दिर्घायु, शान्ति र अमनचयनको कामना गर्दै सम्पूर्ण ग्राहक, कर्मचारी, शेयर सदस्य, पदाधिकारी एवं जिल्लावासीमा हार्दिक मंगलमय शुभकामना न्यक्त गर्दछौं ।

शत्रुघन प्रसाद गुप्ता
अध्यक्ष तथा
नेपाल सहकारी संस्था लि.
राजविराज ३, सप्तरी, परिवार